

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/3544/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121498267
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121498267.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 151 700, proti povinnému: R. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX M. - R., o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 379,- Eur, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/3544/2021 zo dňa 25. 10. 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/3544/2021 zo dňa 25. 10. 2021 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu prostredníctvom súdneho exekútora dňa 01. 10. 2021 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 379,- Eur, na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/14/2020-531 zo dňa 20. 08. 2020.

Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 46Ek/3544/2021 zo dňa 25. 10. 2021 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol (výrok I.) a oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok II.). V odôvodnení vyšší súdny úradník uviedol, že v exekučnom titule je povinný označený ako Roman A., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX M.. Súd vykonal lustráciu v Registri obyvateľov Slovenskej republiky a osobu s menom: R. A., ktorá sa narodila dňa XX. XX. XXXX sa nepodarilo nájsť. Súd vykonal lustráciu povinného v agende občianskych preukazov, v agende cestovných dokladov, v registri Sociálnej poisťovne, ako aj v Evidencií cudzincov s povoleným pobytom na území SR, avšak bezvýsledne. Súd ďalej požiadal o súčinnosť Register obyvateľov Slovenskej republiky. Z Registra obyvateľov SR prišla odpoveď, že daná osoba sa v registri nenachádza. Na základe uvedeného je označenie povinného nedostatočne určité, keďže uvedený subjekt neexistoval t. j. exekučný titul bol vydaný na „non subjekt“, súd rozhodol o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie. (I. výrok)

Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v lehote sťažnosť Súd v odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že: „vykonal lustráciu v Registri obyvateľov Slovenskej republiky a osobu s menom: R. A., ktorá sa narodila dňa XX. 2. XXXX sa nepodarilo nájsť. Súd vykonal lustráciu povinného v agende občianskych preukazov, v agende cestovných dokladov, v registri Sociálnej poisťovne, ako aj v Evidencií cudzincov s povoleným pobytom na území SR, avšak bezvýsledne. Súd ďalej požiadal o súčinnosť Register obyvateľov Slovenskej republiky. Z Registra obyvateľov SR prišla odpoveď, že daná osoba sa v registri nenachádza.“ Súd sa však vôbec neobrátil na Okresný súd Bratislava II, ktorý predmetný exekučný titul vydal a z ktorých údajov v ňom uvedených oprávnený pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie vychádzal, resp. ani neumožnil oprávnenému odstrániť alebo objasniť skutočnosť zistenú exekučným súdom. Oprávnený je toho názoru, že keďže exekučným titulom v danom prípade bol právoplatný, vykonateľný rozsudok vydaný súdom v riadne vykonanom trestnom

konaní, tak podľa názoru oprávneného, je veľmi málo pravdepodobné, žeby súd v takomto konaní vydal rozsudok na neexistujúci subjekt. Oveľa pravdepodobnejšie sa javí, že pri vydaní predmetného exekučného titulu došlo k chybe v písaní. K tomuto názoru dospel oprávnený aj z toho dôvodu, že po doručení napádaného uznesenia prekontroloval dokumenty, ktorými disponuje v rámci poistnej udalosti pri ktorej vznikol nárok oprávneného na náhradu škody voči Romanovi Horníčkovi, pričom zistil, že disponuje Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave li zo dňa 24. 09. 2019, v ktorom je obvinený R. A. identifikovaný iným dátumom narodenia ako na vyššie uvedenom exekučnom titule, konkrétne rozdiel je v roku narodenia (na uznesení je uvedený dátum XX. XX. XXXX, na rozsudku je uvedený dátum XX. XX. XXXX). Oprávnený má za to, že ak mal súd pochybnosti o údajoch uvedených v návrhu na vykonanie exekúcie, resp. ak pri lustrácii osôb zistil, že tieto môžu byť nekorektné, alebo že existuje povinný v niektorej časti s inými identifikačnými údajmi, mal postupovať podľa ustanovenia § 52 odseku 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) a mal vyzvať žalovaného na odstránenie nejasností návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený má za to, že pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie nepochybil, nakoľko vychádzal z údajov uvedených v exekučnom titule (vydanom v trestnom konaní) a tieto nemal dôvod preverovať. Vzhľadom k vyššie uvedenému je oprávnený toho názoru, že súd v danej veci postupoval nesprávne. Oprávnený preto žiada súd, aby sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie v ktorom súd oprávnenému poskytne lehotu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 52 odseku 1 exekučného poriadku. Pre úplnosť oprávnený uvádza, že po doručení napádaného uznesenia sa oprávnený obrátil na Okresný súd Bratislava li (ktorý v trestnom konaní vydal exekučný titul) so žiadosťou o preverenie údajov a ich prípadnú opravu.

Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Sudca po zistení, že sťažnosť oprávneného voči napádanému rozhodnutiu bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach

naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu oprávneného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vypořádaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

Sudca preskúmaním spisového materiálu vyhodnotil, že vyšší súdny úradník dostatočne zistil skutkový stav vecí, keď na podklade lustrácií a dopytov bolo zistené, že osoba R. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, XXX XX M. - R. nie je evidovaná v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Uvedené má za následok nedostatok procesnej subjektivity povinného, v dôsledku čoho bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie správne zamietnutý. Proti takto označenej osobe nebolo možné nariadiť exekúciu, keďže takto označenej osobe nezodpovedá žiadna určitá, či určiteľná fyzická osoba a teda takto zo strany oprávneného označená osoba neexistuje. Keďže exekúciu nie je možné viesť proti osobe, ktorú podľa jednoznačného identifikátora - dátumu narodenia predloženého oprávneným nie je možné identifikovať, preto súd v napádanom rozhodnutí správne návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol. Jediným jednoznačným identifikátorom je pri fyzických osobách rodné číslo, ktoré je v zásade nemeniteľné a dátum narodenia (ktorý nemeniteľným je). Oprávnený sa v sťažnosti bránil tým, že pozná správny dátum narodenia povinného, ktorým je dátum 18. XX. XXXX, pričom súd ho mal podľa neho vyzývať na odstránenie väd návrhu v zmysle § 52 Exekučného poriadku. Sudca k uvedenému uvádza, že súd nemá vyhľadávaci povinnosť pri každom jednotlivom účastníkovi konania zisťovať ako majú správne znieť jeho identifikačné údaje a nie je možné dávať exekučnému súdu za vinu zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie proti osobe, ktorá neexistuje. Na strane povinného totiž nie je možné označiť osobu tak, ako je označená oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie, keď taká osoba neexistuje. Pokiaľ ide o v sťažnosti tvrdený dátum narodenia povinnej XX. XX. XXXX, tento už nie je pre exekučný súd v súčasnosti spôsobilým privodiť zmenu sťažnosťou napadnutého uznesenia, keď oprava návrhu na vykonanie exekúcie súdu doručená nebola a len v sťažnosti oprávnený uviedol, že dátum narodenia povinnej má byť XX. XX. XXXX a nie XX. XX. XXXX tak, ako je uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie. Aj keď by súdu uvedená oprava návrhu na vykonanie exekúcie doručená bola, takto označenej osobe by nezodpovedala osoba uvedená v exekučnom titule, pričom oprávnený súdu neosvedčil existenciu právoplatného opravného uznesenia k exekučnému titulu. Sudca zároveň uvádza, že je v rozpore s princípom hospodárnosti konania, aby oprávnený predkladal návrhy s vadami s očakávaním, že exekučný súd tieto vady bude odstraňovať, pričom uvedené môže trvať neúmerne dlho, čo znevýhodňuje povinného, pre ktorého už začaté exekučné konanie je, hoci s vadami. Nemožno následne tvrdiť, že exekučné konanie bolo začaté dôvodne, ak spôsobilý exekučný titul získa oprávnený až v priebehu exekučného konania. Z uvedených dôvodov preto bol správny záver súdu o materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu. V tomto prípade nešlo len o vadu návrhu v exekučnom konaní, ale aj o vadu označenia osoby povinného v exekučnom titule, keď takto označená osoba v exekučnom titule neexistuje. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť alebo dopĺňať exekučný titul. Správna identifikácia účastníkov v základnom konaní a exekučnom titule presným a nepochybným spôsobom je úlohou súdu v základnom konaní. Bolo na oprávnenom, aby po prevzatí exekučného titulu, v prípade zistenia zrejmych nesprávností, tieto procesne predvídaným spôsobom odstránil a až po získaní exekučného titulu bez zrejmych väd podal návrh na vykonanie exekúcie. Exekučný súd, rozhodujúci o návrhu na vykonanie exekúcie, neskúma zrejme vady exekučného titulu, ale posudzuje návrh na vykonanie exekúcie. V prípade, ak bude oprávnený disponovať exekučným titulom bez ním tvrdených väd, môže sa novým návrhom opätovne domáhať vykonania exekúcie voči osobe, ktorá reálne existuje.

Keďže osoba povinného označená oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie a v exekučnom titule nedisponuje procesnou subjektivitou, keď uvedenému označeniu nezodpovedá žiadna fyzická osoba nachádzajúca sa v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, ani v iných vyššie uvedených registroch, sudca preto sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46EK/3544/2021 zo dňa 25. 10. 2021 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).